

СВІТОВИЙ
КОНГРЕС
УКРАЇНЦІВ

ЗИМА –2006 – WINTER
№ 2 (7)

UKRAINIAN
WORLD
CONGRESS

*Христос Народився!
Славіте Його!*

CHRIST IS BORN!
LET US PRAISE HIM!

**Dear Ukrainians throughout the world,
our dear friends and supporters!**

The Ukrainian World Congress sends heartfelt greetings to all Ukrainians on the occasion of one of the most significant of Christian holy days – the birth of Our Lord, Jesus Christ.

On this momentous day all Christians glorify History's greatest event – the birth of Jesus Christ. Christmas has a special place in the lives of us Ukrainians. We ready ourselves for Christmas with much ritual, planning the traditional meal and decorating our home. More importantly each of us seeks to prepare him/herself for a spiritual cleansing. On this occasion, in particular, it is important for all families, including our extended family – our nation - to come together so that all year no one feels left alone.

The last few years have witnessed seminal changes in the history of our motherland - Ukraine. Some changes have been anticipated and pleasant. Others have been surprising and have proven deeply painful. Today – like never before- as an extended Ukrainian patriotic family, we must believe in Ukraine's future and come together as a nation acting upon our spiritual father Taras Shevchenko's prayer:

*And for all of us here on earth,
Grant a unity of purpose
And fill us with love for our brothers!*

So with the sighting of the first star at our home, teeming with Christmas spirit and brimming with stalks of life from rye and wheat, let us be reassured that happiness and peace will ensue and that our hearts will be filled with love towards our ancestral homeland and a rededication to its future. May the birth of Our Lord strengthen our holy faith and resolve and thus enable within a spiritual reawakening and fortitude to do good and beneficial deeds in the name of our Ukrainian people and our homeland – Ukraine.

Christ is born!

Let us praise Him!

For the Ukrainian World Congress

Askold S. Lozynskyj
President

Victor Pedenko
Secretary General

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

**Дорогі українці усього світу,
дорогі наші друзі і прихильники!**

Світовий Конгрес Українців щиро вітає Вас з одним з найбільших християнських свят – зі світлим днем Різдва Христового!

У цей величний день усі християни прославляють найвеличнішу подію Священної Історії – народження Ісуса Христа. У житті українців Різдво Христове займає особливе місце. За давньою традицією, українці дуже ретельно готуються до Різдва, дбаючи не тільки за святковий обід та оздоблення своєї оселі, але й за духовне очищення напередодні свята. У це свято вважається за необхідне всьому роду триматися разом, щоб на весь рік не залишитися наодинці.

Останні роки засвідчили величезні зміни в історії нашої неньки-України. Одні з них – бажані й приємні, інші – несподівано безрадісні й до болю в серці сумні. Тому сьогодні, як ніколи раніше, усі ми – велика українська патріотична родина – повинні вірити у майбутнє України і ще тісніше згуртуватися, як мріяв про це Великий Кобзар:

А всім нам вкупі на землі

Єдиномисліє подай

І братолюбіє пошли.

Тож нехай з появою першої зірки у Ваші оселі, що духмянять різдвяною свіжістю та золотяться колосками жита й пшениці, прийде радість, мир і злагода, а Ваші серця наповняться ще більшою любов'ю до батьківського краю та почуттям відповідальності за його майбутнє. Нехай же Різдво Христове зміцнить Вашу святу віру, допоможе відродитись та дасть нові сили для добрих і корисних справ в ім'я усього українського народу і його Батьківщини – України!

Христос Народився!

Славимо Його!

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
Генеральний Секретар

IV ВСЕСВІТНІЙ ФОРУМ УКРАЇНЦІВ

18-20 серпня 2006 року у Києві пройшов IV Всесвітній Форум Українців. У ньому взяли участь майже 400 делегатів та понад 300 гостей з 43 країн світу і близько двох тисяч гостей з України. Окрім того, в Україну завітали 450 учасників фестивалю „Український спів у світі” з 22 держав.

На фото: Президент України Достойний Віктор Ющенко під час виступу

Делегатами Форуму, які обираються загальними зборами українських громадських організацій за кордоном та в Україні (членами УВКР), прийнято ряд важливих документів: звернення до світового українства, Верховної Ради України, Президента України і Кабінету Міністрів України та ухвали понад 20 профільних секцій УВКР. Відбулися перевибори голови УВКР, вибори нового складу президії та контрольно-ревізійної комісії УВКР.

На IV Всесвітньому форумі українців змінено чисельність і склад президії УВКР. Тепер вона складається з 36 представників – відповідно по 12 від України, Західної та Східної діаспори.

Делегати IV Всесвітнього форуму українців обрали новим головою УВКР лауреата Шевченківської премії, поета і перекладача Дмитра Павличка.

Найяскравішими заходами IV Всесвітнього Форуму українців були: урочисте відкриття в палаці „Україна” за участі Президента України Віктора Ющенка, заключний фестиваль „Український спів у світі”, у якому взяли участь 44 колективи з 22 країн, та концерт українських гуртів на честь закриття Форуму на Співочому полі. Не залишили байдужими учасників Форуму й виставки в Українському домі, екскурсії, організовані для гостей з-за кордону. Президент України Віктор Ющенко нагородив представників світового українства з нагоди 15-ої річниці незалежності України. Між іншими було нагороджено багато членів СКУ: Юрій Шимко, колишній президент СКУ; Аскольд Лозинський, Президент СКУ; Віктор Педенко, Генеральний секретар СКУ; Марія Шкамбара, 2-ий заст. Президента; Стефан Раманів, голова Союзу Українських Організацій Австралії; Михайло Савків, голова Українського Конгресового Комітету Америки, Петро Тима, голова Об'єднання українців у Польщі, Михайло Парипса, голова Асоціації українців Казахстану, Славко Бурда, голова Союзу українців і русинів Республіки Хорватія, Евстахій Габа, голова Комісії спорту при СКУ, Богдан Кекіш, голова Української Світової

На фото: Урочисте відкриття IV Форуму

Кооперативної Ради при СКУ, Лаба Іван, голова Союзу русинів-українців Словацької Республіки, Ярослава Хортяні, голова Європейського конгресу українців; Романія Явір, голова Федерації українців Вірменії; Ольга Заверуха-Свинтух, голова Української Кооперативної Ради Канади.

Крім названих членів СКУ, був нагороджений депутат парламенту Канади Борис Вжесневський.

На Форумі також виступив з привітанням - доповіддю Президент Світового Конгресу Українців – Аскольд Лозинський.

ВИСТУП ПРЕЗИДЕНТА СКУ НА IV ВСЕСВІТНЬОМУ ФОРУМІ УКРАЇНЦІВ:

Дещо про нашу церкву, мову, історію і хліб

Вітаю український народ тут, на Батьківщині, і на поселеннях в діаспорі з нагоди п'ятнадцятої річниці нашої довгоочікуваної та вибореної століттями власною кров'ю незалежності. Нехай Господь Бог благословить наші почини, а його

На фото: Президент СКУ Аскольд Лозинський

Пресвята Богородиця тримає нас у своїй опіці.

На III Форумі за дорученням Президента України я мав нагоду прозвітувати, що діаспора зробила для України. Хотів би почути на IV Форумі у п'ятнадцяту велику річницю від Президента та других речників влади України про заслуги держави по відношенню до діаспори.

Правда, діаспора з кожним роком стає більш взаємодопоміжною і самовистачальною. Я не шукаю допомоги для добре влаштованих громад на Заході. Залежить мені на вирозумінню, як і на політичній та фінансовій допомозі біднішим громадам зокрема бувшого ССРСР та його сателітів, а також новим громадам в країнах, де досі діаспора взагалі не діяла зорганізовано або була незначною.

Дозвольте зупинитися коротко на нових громадах новоприбулих „заробітчан” з України. Це велике число людей, деякі кажуть, майже п'ять мільйонів, багато з яких повернуться з часом додому, але багато також залишиться на нових поселеннях. Сьогодні вони є не тільки свого роду послами української нації і держави, але також фінансовим капіталом, котрий передається в Україну. Хоч формально статистики немає, але я передбачаю, що їх вклад в економіку України передачею грошей рідним становить понад п'ять відсотків загального валового продукту України. Їм потрібно договорів, домовлень на державному рівні про працевлаштування та забезпечення прав робітника, захисту від невілїничої торгівлі, домовлення про визнання дипломів згідно з Болонською угодою, а також тісніших зв'язків з Україною для комунікації, повернення, а то і перевезення та поховання. Найважливіше: вони заслуговують на пошану від влади своєї Батьківщини, подібно як їх поважають уряди і пересічні люди країн нових поселень. Також вони потребують вирозуміння, що покинули рідний край не тому, що хотіли, а тому, що не було іншого виходу. Думаю, не таємниця, коли скажу, що від перших років незалежності відносно мала кількість людей збагачується в Україні; і якось так склалося, що, за малими виїмками, ті, що були при владі, ставали багатими, а бідні залишалися бідними. Давайте робити так, щоб менше виїжджали з України та більше поверталися.

Мабуть, для цього треба буде владі ділитися з народом.

Наші земляки, українці Росії, Білорусі та Польщі, потребують особливої допомоги зі сторони своєї держави, тобто політичної. Малі кроки в цьому напрямі пророблені з більш цивілізованою Польщею недавно у Павлокомі. Правда, діло замирення цих двох народів розпочалось аж надмірно жертвенно українською стороною щодо Волині та цвинтаря орлят у Львові. Ну нехай вважають нас сусіди надзвичайно ввічливими, бо вибачаємось за гріхи, хоч в історії не скуповували чужі землі і не поневолювали других. Одначе Акція „Вісла", від якої пройде 60 років в наступному році, залишається основною справою до полагодження. Досі Сейм Польщі не осудив та не розпочав серйозного процесу відшкодування за цей злочин. До речі, досі Україна не зайняла становища у цій справі. Відносини з Росією та Білоруссю, правда, складніші. Режим там по суті тоталітарні. В додатку: так довго, як Україна буде залежна від Росії у задоволенні енергетичних потреб, відносини та розмови не відбуватимуться як між рівними партнерами. Росія це, як і малоросійство, використовує майже на кожному кроці. Тим, котрі уболівають за росіянами в Україні, поручаю шукати бодай одну цілоденну українську школу або споруду-церкву УПЦКП, УАПЦ або УГКЦ в Росії.

Мені здається, що брак зацікавлення владою України зокрема біднішою гілкою нашої діяспори походить від основного питання, на яке навіть більш симпатична до нас влада поки що не відповідає: чи Україна – це Батьківщина української нації? Натомість, сьогоднішній Прем'єр-міністр України у програмі для узгодження коаліції після березневих виборів проаналізував, що Україна – це держава, що постала щойно в 1991 році внаслідок референдуму різних етнічних груп та різних географічних територій. А де ж її тисячолітня історія, де ж її нація? Ну запишім це твердження як ще один гріх його молодості, в цьому випадку політичної. Але чому на п'ятнадцятому році незалежності у ключових питаннях у нас та у Вас такі різні погляди?

Дозвольте сказати дещо про церкву, про мову, про нашу історію, а також про хліб. В Україні процвітають різні церкви та дома молитви

Богові – християнські та інші. Одна церква відрізняється, одначе, своїми недостатками, відзначеннями та пільгами. Ця церква є фактично знаряддям сталінського режиму: впровадження атеїзму, ліквідація традиційних дійсних церков – Української Автокефальної Православної та Української Греко-Католицької. Вона прийняла верховенство сталінського синоду та відкрито покорилася політрукам. На чолі її стали відпоручники спецслужб. В уже незалежній Україні це знаряддя Москви під привидом церковного патріархату втручається у виборчі політичні процеси, закликає до відновлення Союзу, відкрито поборює другі церкви. Українська влада залишила їй у спадщину від СРСР або віддала наші найбільші дорогоцінності, напр. Свято-Успенську Києво-Печерську Лавру, допомогла їй у її розбудові та навіть відзначає її ієрархів! Я не виступаю проти Російської Православної Церкви чи Української Православної Церкви Московського Патріархату, яка українська тільки по назві. Я виступаю проти представника Москви на території України та його привілейованого названня церквою. На тому терплять Київський Патріархат, УАГПЦ і УГКЦ. Так хотілось бачити Президента України на місці Собору УГКЦ в Києві минулого літа, коли переносили резиденцію голови цієї многостраждальної церкви. Президента не було, мабуть, щоб не конфліктувати з Московською Патріархією, яка відкрито і активно поборювала це торжество.

На початку чвертьфінального змагання за Світовий Кубок Футболу капітан української збірної Андрій Шевченко, як і інші капітани, відчитав заяву проти расизму. Відчитав її в українській мові. Виходить, навчився, бо не знав та вже довго не проживає в Україні. У ейфорії того виступу та успіхів української команди я прибув до Києва при кінці липня, де, натомість, доза російськомовного реалізму обляла мене зимною водою. Російська у Верховній Раді, російські часописи, журнали, книжки, звукові та зорові записи, комп'ютерні ігри, російська розмовна на вулиці, російська по крамницях і кіосках, бізнес виключно російськомовний, і знов російська у Кабінеті Міністрів. Користування російською мовою в Україні п'ятнадцять років від дня незалежності – це не користування правами національної меншини чи просто неспроможність

вивчити українську. «Я не буду говорити по-українськи» – це зухвале переконання, а інколи навіть політичний виклик, який ставить під сумнів українську незалежність та державність. Чи це заява і виклик сьогоdnішнього Прем'єр-міністра, що у президентській передвиборчій кампанії 2004 року користувався майже виключно російською мовою, і навіть сьогодні вже на позиції голови уряду разом зі своїми зокрема деякими віцепрем'єр-міністрами, які часто користуються російською мовою? Невже ж народів в Криму, на Донбасі чи в Харкові так інтелектуально важко спромогтися вивчити за п'ятнадцять років державну мову? Адже ж переважаюча частина народу з вищою освітою. Російська мова в Україні – це не спосіб спілкування, це, як і та лжецерква, – знаряддя поборювання української мови і культури. Коли хочете, користуйтеся нею вдома.

Історія – це наука, котру пишуть переможці. Ми ними не були до 1991 року. Велика Вітчизняна Війна, пане Президенте, не була вітчизняною зовсім. Українці, котрі служили на советському фронті у Червоній Армії, не боролись за свою Вітчизну, а служили гарматним м'ясом для Сталіна. Вони були жертвами. Герої України служили в Українській Повстанській Армії. Вони досі не визнані нашою державою. Так хотілось бачити Президента України на чолі їхнього походу по Хрещатику минулого жовтня в день Святої Покрови. У висліді завершення війни та „победи“ український народ зазнав поновних сорок п'ять років московського поневолення, тюрем і таборів. Не дай Боже нам подібної „победи“. Ви насаджуйте калину на підніжжях київських гір біля дніпровських круч, стараєтесь, щоби світ визнав геноцид нашого народу резолюціями парламентів других держав. Але сама Верховна Рада України не провела такої резолюції. Ледве чи резолюція про геноцид під час Голодомору чи визнання ОУН-УПА прийметься за головства сьогоdnішнього спікера, який, на мою думку, вірний не помаранчевій, а радше червоній спадщині. Знак на Михайлівській площі – це не пам'ятник і не меморіал-музей, бо не навчає нове покоління і прихожих, що найбільшою жертвою знущання ХХ століття був український народ. Панове Президенте та Прем'єр-мініstre, Росія писала нашу історію триста п'ядесят літ. Росія не тільки писала історію, вона її влаштувала.

Влаштувала нам Голодомор та закрила від світу та власного населення. Коли вибираєтесь у Москву, згадайте Голодомор. Ось як діяспорний письменник Василь Барка представив його страшний образ:

„Всюди на селі – пустош і розвалля серед злих бур'янів, звідки навіть кішка ніде не нявкне і не вигляне грядкова цвітинка, вирощена дбайливою рукою. Чорно, чорно, як після переходу пекла. Тишина смерті.

Тільки від дитячого будинку чути стишені голоси. Ідучи мимо, Андрій побачив з десятків дітей, як вони після мисочки обідньої юшки ступають до ліжок, ніби зовсім стародревні, хоч і дрібні скелетики. І така дідівська поважність в обличчях, запалих цілком і вкритих зморшками, крізь які жодна усмішечка не засвітиться. Лобики важко нависають над погаслими очима і стемнілими лицами. Мов на могильних черепках, виступають зуби, обтягнуті довкола самою шкірою.

Животики болять, і тому збір дитячий припадає на ліжках – рачками, підбигаючи коліна під груди, до ліктів, з опущеними вниз животиками, як мішечками: тоді легшає мука. Андрій знає, бо іноді сам так робить”.

Згадайте в Москві Андрія, згадайте дітей з будинку дитини. Москва забрали в них церкву, мову, історію та навіть хліб. Давайте захищати дітей українських в Україні та розкиданих по цілому світу, давайте уможлиavimo, щоби в Україні церква дійсно займалась спасінням душ на славу Бога і користь нашої держави, давайте робити конкретні заходи, щоби усі українці розмовляли нашою мовою, щоби наш народ запізнав власну минувшину та щоби історію нашу влаштовували і писали ми, і заложіть такі основи, щоби нашим хлібом годували ми не тільки весь наш народ, але також допомагали другим. Таке моє бачення. Вибачте, але тут не може бути компромісу.

Аскольд Лозинський
Президент Світового Конгресу Українців

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ РАДИ ДИРЕКТОРІВ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ У КИЄВІ

21-22 серпня 2006 року в Будинку Спілки письменників України у Києві пройшли Річні Загальні Збори Ради Директорів Світового

На фото (зліва направо): Е. Чолій, 1-ий заст. Президента СКУ; А. Лозинський, Президент СКУ; В. Педенко, Генеральний секретар СКУ; Ю. Шимко, колишній Президент СКУ

Конгресу Українців. Перед початком зборів біля Жовтневого палацу, в якому за часів совєтської влади розміщувалася в'язниця НКВД, було проведено панахиду. Службу проводили представники Української Православної Церкви

На фото: Учасники панахиди

Київського Патріярхату, Української Греко-Католицької та Української Римо-Католицької церков.

Про роботу своїх громад прозвітували представники 24 країн світу (Австралія, Аргентина, Білорусь, Бельгія, Бразилія, Болгарія, Вірменія, Франція, Греція, Естонія, Іспанія, Італія,

Канада, Литва, Мозамбік, Португалія, Росія, Сербія, Словацька Республіка, Сполучені Штати Америки, Угорщина, Узбекистан, Хорватія, Чеська Республіка). Звіти подали також Світова Управа Спілки Української Молоді, Головна Пластова Булава та Союз Українок Америки. Крім цього, Рада Директорів заслухала звіти Світової Ради Суспільної Служби, Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради, Комісії Людських і Громадянських Прав, Спортової Комісії, Ради Організації Об'єднаних Націй, Комісії Боротьби проти Торгівлі Людьми, Світової Ради для Справ Культури, Ради Засобів Масової Інформації, Комісії допомоги українським громадянам за кордоном та Української Світової Кооперативної

На фото: Під час нарад

Ради. У складі Комісії допомоги українським громадянам за кордоном відбулися певні зміни: Федерація українських асоціацій в Іспанії замінила свого представника (замість Василя Борсука обрано Антоніну Добровольську), введено нових членів зі Скандинавії, а роботу комісії очолив Юрій Чопик з Мадриду. Члени Екзекутивного Комітету – Президент, два заступники Президента (другий заступник від Світової Федерації Українських Жіночих Організацій), Генеральний секретар, фінансовий секретар і скарбник, голова Контрольної Комісії – також подали свої звіти. Під час зборів до СКУ було прийнято 5 нових членів: з Хорватії (Союз

русинів і українців Республіки Хорватія як центральну крайову репрезентацію), Португалії (Громадське об'єднання українців Португалії «Собор» як крайову організацію) та з Італії (Асоціація українських жінок в Італії, Асоціація Українських жінок-робітниць в Італії та Асоціація «Україна Плюс» як крайові організації).

Також було прийнято бюджет СКУ на 2007 рік та призначено незалежного аудитора. Намічено та обговорено план відзначення 75-ої річниці Великого Голодомору, який має включити прийняття парламентських резолюцій в близько 30 країнах світу, винесення щодо цього питання резолюції ООН, встановлення меморіалу-музею в Києві, введення матеріалів про Голодомор до шкільних програм, публікації тематичних матеріалів, проведення конференцій та виставок. На сьогодні резолюції щодо Голодомору вже

прийнято в Аргентині, Австралії, Естонії, Канаді, Литві, Польщі, Сполучених Штатах Америки та в Угорщині. До Стефана Романіва з Австралії звернулися з проханням скоординувати спільні зусилля відносно відзначення цієї річниці.

Було вибрано Статуткову комісію IX Конгресу в такому складі: Оля Даниляк від СФУЖО (голова), Богдан Футей та Рома Дигдало з США, Євген Чолій та Павло Грод з Канади, Славко Бурда з Європи, Романія Явір з Азії, Марія Яроцька з Австралії, Південна Америка буде представлена обранцем з Аргентини. І на кінець: місцем проведення наступних зборів Ради Директорів було вибрано Донецьк, а IX Конгресу СКУ в 2008 році – Київ.

ЛИСТ ДО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

У пам'ять про українців, які стали жертвами Авишвіцу

1 жовтня 2006 р.

Достойному Віктору Ющенку
Президенту України
Київ, Україна

Достойний Пане Президенте!

Одним із місць, що глибоким сумом вписалося в пам'ять усього людства, є найбільший гітлерівський концентраційний табір "Авшвіц-Біркенау", у якому, за неофіційними даними, було піддано тотальному знищенню від 1.5 до 4 млн. представників практично всіх країн Європи. Кожного дня до цього місця прямують сотні людей різних національностей, в тому числі й молодь, щоб дізнатись правду про страшний злочин проти Людства та віддати шану невинно загиблим бранцям.

Як відомо, у повоєнні роки на території колишнього концтабору (м. Освенцім, Польща), що став символом страшних мук та смерті, було створено Державний музей "Авшвіц-Біркенау". У наші дні колишні тюремні бараки перетворено на музейні експозиції національностей різних держав (кожній з національностей надано один поверх двоповерхового бараку). Тут можна побачити документаційні дані, в тому числі й побільшені фотографії та інформативні довідки про долю синів і дочок різних держав, що перебували в німецьких млинах смерті. На сьогодні такі експозиції мають євреї, поляки, чехи, словаки, угорці, французи, нідерландці, австрійці, югослави, роми-цигани, планується відкриття італійської та бельгійської експозицій. Один із бараків, який якраз тепер реконструюється, призначений советським полоненим.

З причини донедавного недержавного статусу України у Авшвіці не було створено експозицію про ув'язнених українців, кількість яких досить поважна. Серед них велика кількість полонених советських збройних сил, більше 300 членів ОУН, які буди арештовані після проголошення Акту 30 червня 1941р. про відновлення української державности, та сотні українців, що потрапили в німецьку

неласку за спротив проти негуманних дій нацистів. Нам відомо, що до цього часу Україна не зверталася щодо виділення приміщення для української експозиції до адміністрації авшвіцького комплексу, а остання реагує тільки на подання окремих держав.

Світовий Конгрес Українців стурбований цим питанням з огляду на необхідність влаштування експозиції та у зв'язку з тим, що більшість бараків уже віддана під експозиції іншим державам. Звертаємо увагу на те, що двоповерховий 14-ий барак, саме той, у якому перебували чисельні групи українських політичних в'язнів (серед них і два брати провідника ОУН С. Бандери – Василь та Олекса), переходить тепер реконструкцію. 14-й та 17-й бараки близько пов'язані з долею великого числа українців, які перебували тут свої останні дні, терпіли нелюдські муки та зустріли жорстоку смерть від рук нацистських катів. Нам відомо, що і Ваш покійний батько був ув'язнений в Авшвіці. А тому ми віримо, що Ви особисто глибоко розумієте і поділяєте наше бажання гідно увіковічнити пам'ять українських жертв авшвіцького жакіття. Немає кращої нагоди для створення української експозиції на терені найбільшого нацистського концтабору, ніж ця.

У зв'язку з вищесказаним Світовий Конгрес Українців просить Вас, Достойний Пане Президенте, звернутися до адміністрації Авшвіцького комплексу з проханням виділити для української експозиції один із поверхів 14-го бараку. Світовий Конгрес Українців та Світова Ліга Українських Політичних В'язнів, у свою чергу, готові допомогти в оформленні цієї експозиції та в придбанні необхідних фондів для цієї роботи.

Просимо також взяти до уваги, що діяти треба негайно, а в разі відмови відносно 14-го бараку можна зробити запит щодо 8-го, 9-го, 26-го та 28-го бараків, незадіяних під експозиції.

З пошаною,

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Ukrainian World Congress Newsletter
Бюлетень Світового Конгресу Українців

145 Evans Avenue, #207
Toronto ON M8Z 5X8 CANADA, E-mail: congress@look.ca

We reserve the right to edit material for publication.

The **Ukrainian World Congress Newsletter** is published by the Ukrainian World Congress. The opinions and views expressed in the **Ukrainian World Congress Newsletter** are the sole responsibility of the authors, and are not necessarily those of the **Ukrainian World Congress Newsletter** Editorial Committee.

Інформацію про працю СКУ знайдете за адресою: www.ukrainianworldcongress.org

Пишіть до нас: congress@look.ca

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР СКУ В УКРАЇНІ ТА В ХОРВАТІЇ

25 жовтня – 5 листопада 2006 р.

ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ВСЕСВІТНЬОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

30 жовтня в Києві, в Українському Домі, відбулося засідання Президії Української Всесвітньої Координаційної Ради. У нарадах взяли участь двадцять членів президії (з них тільки два

На фото (зліва направо): В. Дума, М. Ратушний, Д. Павличко, В. Педенко, М. Горинь

представляли Західну діаспору: Михайло Петруняк – Іспанію, Віктор Педенко як Генеральний секретар – СКУ) і поверх тридцяти представників засобів масової інформації та гостей. У числі останніх були І. Юхновський – голова Інституту національної пам'яті, В. Боєчко – начальник управління з питань закордонного українства Міністерства закордонних справ України, М. Поровський, М. Горинь та Б. Горинь.

На момент відкриття нарад голова УВКР Д. Павличко мав зустріч з Прем'єр-міністром України Віктором Януковичем, а тому прибув на збори вже після їх відкриття. Разом з головою УВКР на засідання прибула і радник Прем'єр-міністра Анна Герман, яка зачитала зборам лист-привітання від Прем'єр-міністра.

На нарадах було обговорено та прийнято нову, розроблену Д. Павличком концепцію діяльності УВКР, основна увага якої зосереджена на двох питаннях – Голодомор 1932-33 р.р. і мовне питання (див. ухвалу з цих питань в дод.

№1). Концепція також передбачає вдосконалення координаційної, організаційної та інформаційної роботи УВКР щодо реалізації державної програми співпраці з закордонними українцями на період до 2010 року, поглиблення співпраці українських закордонних організацій із законодавчими, урядовими та неурядовими структурами в Україні.

Під час нарад було порушено питання про відзначення таких історичних дат, як 75-та річниця Голодомору 1932-33 рр., 60-ліття Акції „Вісла”, 70-ліття Розстріляного відродження в Сандармосі, йшлося про організацію „Нова хвиля” та стан Українського Вільного Університету в Мюнхені.

Було внесено зміни до Статуту відносно членства в Президії: розширити склад кожної з трьох гілок (Україна, Східна і Західна діаспора) від дванадцяти до тринадцяти представників. У результаті з України було додано кандидатури І. Зайця і М. Жулинського (І. Заєць – на місце Д. Павличка, який, як голова, входить до Президії поза квотою); з Західної діаспори тринадцять місць надано Прибалтиці, яку представить на цю каденцію Віктор Чернишук з Литви; Східна діаспора узгодить свого представника найближчим часом.

Заступниками голови УВКР було обрано Василя Думу, Михайла Ратушного і Віктора Педенка, який поділить термін перебування з Євгеном Чолієм (останні два роки), а головою секретаріату – Лідію Кононко. Також було обрано Провід УВКР (список членів у дод. №2)

На завершення було прийнято відповідні ухвали і план праці на каденцію. Нарадами керувала робоча Президія зборів: Д. Павличко, В. Педенко, М. Ратушний, В. Дума.

31 жовтня в УКРІНФОРМі в присутності представників ЗМІ відбулася прес-конференція за участю членів Президії УВКР – Д. Павличка, В. Педенка, М. Ратушного, М. Мовчана, А. Погрібного і О. Шокала.

В. Педенко

УХВАЛА

Української Всесвітньої Координаційної Ради

від 30 жовтня 2006 року

Виконуючи рішення IV Всесвітнього Форуму Українців та рішення плану діяльності УВКР, ухвалюємо:

- Домагатися прийняття Верховною Радою України Закону про геноцид 1932—1933 рр., та прискорення спорудження Меморіалу жертвам Голодомору 1932—1933 рр. в столиці України.
- Підтримати концепцію Державної мовної політики України, розробленої Міністерством культури і туризму України спільно з Національною комісією зі зміцнення демократії та утвердження верховенства права і схваленою учасниками IV Всесвітнього Форуму Українців. Домагатися прийняття, відповідно до концепції, Закону про статус української мови як державної.

Додаток №2

Список членів Президії УВКР

Дмитро Павличко - голова

Від України: Микола Плав'юк, Лілія Григорович, Павло Мовчан, Анатолій Погрібний, Петро Кононенко, Микола Дробноход, Ольга Кобець, Михайло Ратушний, Олександр Шокало, Микола Яковина, Іван Драч, Іван Заєць, Микола Жулинський.

Від Західної діаспори: Віктор Педенко, Марія Шкамбара, Ігор Гавдяк, Михайло Савків, Євген Чолій, Стефан Романів, Ярослава Хортянї, Омелян Коваль, Славко Бурда, Михайло Петруняк/Марія Дець, Петро Тима, Віктор Чернишук.

Від Східної діаспори: Василь Дума, Микола Сергієнко, Стефан Паняк, Лариса Скрипникова, Валентина Ловгин, Тарас Чернега, Андрій Кирилюк, Олександр Зарічний, Романія Явір, Валентина Такаєва, Ольга Метревелі та представник з Молдови.

КОНФЕРЕНЦІЯ „ВИБОРИ – 2006: ДОСВІД. ПРОБЛЕМИ. ПЕРСПЕКТИВИ”

З 30 жовтня до 1 листопада 2006 року в Києві, у готелі «Русь», пройшла Міжнародна науково-практична конференція „Вибори – 2006: Досвід. Проблеми. Перспективи». Організатором заходу, який пройшов за сприяння Агентства США з міжнародного розвитку (за участю Проєкту „Сприяння організації виборів в Україні” і Координатора Проєктів ОБСЄ в Україні), була Центральна виборча комісія України на чолі з Ярославом Давидовичем. У конференції взяли участь понад 180 осіб. Учасники представили центральні виборчі органи і міжнародні організації та установи 17 країн, зокрема з Литви, Азербайджану, Російської Федерації, Білорусі,

Канади, Австралії, Мексики та ін. Крім того, у роботі взяли участь народні депутати України, судді Конституційного Суду України, Верховного Суду України та апеляційних судів, експерти з виборчого права, науковці, представники політичних партій та обласних, міських і районних рад та організатори виборів на місцях. Активну участь у конференції взяли і студенти, що вивчають політичне право та виборчий процес. Вони подали своє бачення процесу виборів. Західну діаспору північно-американського континенту представили суддя Богдан Футей з США та Генеральний секретар СКУ Віктор Педенко з Канади. У ході конференції тривали професійні дискусії на такі теми, як: «Загальні засади та особливості виборчого законодавства України, практика його

реалізації та шляхи вдосконалення», «Правове

На фото (зліва направо): В. Педенко і Я. Давидович
забезпечення реалізації виборчих прав громадян» і
«Роль політичних партій та громадських
організацій у виборчому процесі, гарантії їх
діяльності та проблеми підвищення правової
культури суб'єктів виборчого процесу». Окрім

цього, було обговорено і такі актуальні питання,
як територіальна організація і списки виборців та
питання інформаційного та фінансового
забезпечення виборчого процесу.

У своєму виступі на конференції
Генеральний секретар СКУ наголосив на двох
важливих для діаспори ділянках виборчого
процесу, які стосуються оптимізації участі у
виборах громадян України, що проживають за
кордоном, та програми про міжнародних
спостерігачів.

На закінчення було прийнято рекомендації
конференції та вручено нагороди переможцям
Всеукраїнського конкурсу студентських наукових
праць з питань виборів та референдумів в Україні.
Конференція пройшла на високому академічно-
правовому рівні і стала доказом того, що Україна
й надалі аналізує цей найважливіший процес
демократії і намагається досягти найвищого
демократичного рівня.

РІЧНІ ЗБОРИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ

(3-5 листопада 2006 р., Загреб, Хорватія)

3-5 листопада 2006 р. в Загребі, Хорватія,
пройшли чергові Річні збори організацій – членів
Європейського Конгресу Українців.

На фото: Учасники Річних зборів ЕКУ

Спочатку кілька слів про Хорватію. Це
колишня частина Югославії, яка розташована на
північному сході над Адріатичним морем.
Населення – чотири з половиною мільйони, з
яких близько 800 тисяч мешкає в Загребі. У

Хорватії проживає близько 5,000 українців, з них
біля 300 – у столиці.

Українці Хорватії об'єднані в Союз
русинів-українців Хорватської Республіки (член
СКУ), котрий очолює Славко Бурда, який і був
господарем Річних зборів.

У п'ятницю, 3 листопада, представники

*На фото: Учасники Річних зборів ЕКУ на зустрічі з
Президентом Хорватії*

президії ЕКУ – голова УВКР Д. Павличко і
Генеральний секретар СКУ В. Педенко – мали

зустріч з Президентом Хорватії, достойним Степаном Месичем у його резиденції. Під час розмови Президент привітав учасників нарад і поцікавився життям українців та кількістю українських організацій за межами Європи. Члени президії зі свого боку подякували Президентові за

На фото: Зустріч у Посольстві України в Хорватії (зліва направо): В. Боєчко, А. Чернишенко, Д. Павличко, С. Бурда, Я. Хортяні, В. Педенко

зустріч і подали інформацію про світове українство.

Того самого дня відбулася зустріч з Головою Ради Хорватської Республіки Олександром Толнауером. Після обіду на запрошення першого секретаря, заступника голови місії Анатолія Чернишенка всі учасники нарад відвідали Посольство України в Хорватії.

Наради ЕКУ розпочалися в суботу, 4 листопада 2006 року. У першій частині прозвучали привіти від голови Ради Національних Меншин та членів Хорватського і міського урядів, від представника МЗС України В. Боєчка та представника посольства України А. Чернишенка, від голови УВКР Д. Павличка та від Генерального секретаря СКУ В. Педенка.

У своєму слові Генеральний секретар наголосив на важливості відзначення 75-ліття Голодомору в Україні і визнання парламентами держав Європи цієї трагедії як геноциду українського народу. Він також прочитав лист-привітання від Президента СКУ А. Лозинського.

У діловій сесії були подані звіти голови ЕКУ Я. Хортяні і Генерального секретаря Л. Мазура. Свої звіти також подали організації – члени ЕКУ – з Болгарії, Литви, Данії, Естонії, Німеччини (Українське Жіноцтво і Товариство „Рідна школа”), Польщі, Франції, Словаччини (2), Великої Британії, Румунії, Хорватії, Сербії (2), Греції, Швеції, Чехії, Угорщини. Звітували також і кандидати до ЕКУ з

На фото: Учасники Річних зборів ЕКУ у Посольстві України в Хорватії

Португалії, Боснії-Герцеговини, Іспанії, Словенії і Македонії.

У резолюціях і постановах було знову наголошено на потребі вислати звернення про відзначення Голодомору як акту геноциду до Верховної Ради України, а також до тих держав, які ще не визнали Голодомор геноцидом. Представники Іспанії і Румунії повідомили, що вони вже подали такі звернення до їхніх парламентів і сподіваються на позитивні результати.

На закінчення роботи Річних зборів ЕКУ делегати і гості відвідали фестиваль-концерт

національних меншин Хорватії. Це вже дев'ятий за чергою фестиваль-концерт, у якому взяли участь представники 16 національних меншин. Цей величавий концерт було завершено традиційним українським гопаком, який виконала українська мистецька танцювальна група з Загребу.

Генеральний секретар СКУ висловлює велике признання Славку Бурді, голові Союзу русинів-українців Хорватської Республіки, за його велику роботу по організації проведення Річних зборів ЕКУ.

СВІТОВА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

2006 рік для всіх нас надзвичайно важливий, бо це 15-ий рік Незалежності України. Перші місяці року передвиборча праця усіх осередків була найголовнішою. Адже Помаранчева революція внесла багато змін у стосунки владних структур і громадських організацій. До нас почали прислухатися, в деяких містах і містечках наші активісти зайняли важливі посади, а на виборах 2006 р. окремі голови ССУ були обрані до місцевих рад від демократичних блоків.

На фото: Сесія Суспільної Служби України під час IV Форуму

Ще один важливий етап для ССУ – підготовка і участь у IV Всесвітньому форумі українців. На форумі окрема секція розглядала питання соціальної роботи.

Координатором секції була Суспільна Служба України. Учасниками стали громадські організації, які вже мають успішний досвід, а також організації, які і сьогодні не можуть вирішити конкретних проблем для себе і для своїх партнерів. Таким чином ми планували обмін досвідом, ми сподівалися почути конкретні поради від тих, хто сьогодні попереду і підтримати тих, хто тільки долає цей шлях. Ми сподівались на відкрити і щирі розмову колег, котрі вболівають за долю України і самовіддано працюють у громадському секторі. Наші сподівання увінчалися успіхом.

Відомий благодійний фонд “Приятелі дітей” розпочав свою роботу в Україні за ідеєю громадянки Канади Руслани Вжесневської, котра

всім серцем відчула сирітську долю маленьких українців. Сьогодні товариство “Приятелі дітей” – це широка міжнародна програма, яка опікується українськими сиротинцями і до якої долучаються не тільки зарубіжні, а й українські спонсори.

На фото: Робоча сесія ССУ (Вінниця)

Учасникам секції було приємно познайомитись з працівниками громадського притулку для дітей “Асперн”. Ідея такого притулку також народилась з небайдужості її директорки Віри Кошель. Громадську працю кількох жінок побачила влада Дарницького району міста Києва, і тепер “Асперн” має гуртожиток, куди звертаються випускники інтернатів, тут працюють соціальні працівники, які допомагають молодим людям знайти свою дорогу в житті.

На фото: Учасники V З'їзду ССУ

Успішним досвідом поділилася з присутніми президент благодійного фонду “Джерела” Раїса Кравченко. Фонд працює з неповносправними дітьми, захищає їх права

лобіює їх інтереси в законодавстві.

Виступ заслуженого юриста України, адвоката Володимира Турського для багатьох з нас був закликом до громадської праці. Голова Всеукраїнської благодійної організації інвалідів та пенсіонерів “Обличчям до істини” Володимир Турський зумів надати юридичні консультації всім учасникам секції.

У роботі секції соціальної роботи взяли участь і декілька осередків Суспільної Служби України – з Нововолинська, Полтави, Вінниці і Тернополя. Програми цих осередків різні, та об’єднує всіх нас бажання змінити життя

українців на краще. Новий проект Головної Управи Суспільної Служби України – створення груп самопомогі. У цьому проекті будемо працювати з Ресурсним центром “Гурт”, з польськими партнерами та з двома осередками ССУ – Нововолинським і Криворізьким.

Під час IV Всесвітнього Форуму Українців учасники секції соціальної роботи одноголосно прийняли ухвалу, один із пунктів якої делегував Суспільній службі України відповідальність за створення в мережі Української Всесвітньої Координаційної Ради окремого центру громадських організацій соціального спрямування.

УДІЛЕНА ДОПОМОГА ПОТРЕБУЮЧИМ зі звіту СРСС за 2005 рік (у кан. доларах)

Країна	2005 рік
Австрія	\$ 550.00
Азія	\$ 21,500.00
Аргентина	\$ 6,860.00
Бразилія	\$ 35,917.00
Грузія	\$ 11,357.00
Іспанія	\$ 2,343.00
Італія	\$ 18,330.00
Казахстан	\$ 4,400.00
Канада	\$ 665,330.00
Німеччина	\$ 11,706.00
Польща	\$ 5,959.00
Росія	\$ 1,741.00
США	\$ 16,511.00
Україна	\$ 3,809,641.00
б.Югославія	\$ 410.00
Різні	\$ 20,567.00
Разом	\$ 4,796,122.00

Подяка

Щира подяка організаціям за надіслані звіти та членам Управи Ради за їхню працю. Детальні звіти про уділену допомогу можна знайти на інтернетній сторінці або в канцелярії СКУ.

Оля Даниляк – голова СРСС СКУ

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА ВИХОВНО-ОСВІТНЯ РАДА

На фото: Учасники курсів Інституту професійного розвитку вчителів, 2006 р.

Починаючи з 1992 року, Інститут професійного розвитку вчителів при СКВОР у співпраці з місцевими та обласними управліннями освіти і в порозумінні з Міністерством освіти і науки України надає професійну допомогу освітянам України. Однією з форм допомоги є річні літні курси Інституту професійного розвитку вчителів. За цей час було проведено 14 літніх курсів у різних містах України – від Чернівців, Львова, Луцька до Харкова і Одеси.

Під час підготовки до проведення літніх курсів 2006 року представники Інституту

професійного розвитку вчителів зіткнулися з політичними непорозуміннями бюрократичного характеру. Обласні начальники освіти, невпевнені у своїх повноваженнях, не були готові уможливити літні курси з іноземцями.

Однак, щоб не переривати розпочатої праці, у Львові в дещо меншому масштабі вдалося організувати майстер-класи з питань управлінської діяльності та освіти в початкових класах. Програму проводили Мірка Вербова-Онух та Богдан Колос (від СКВОР) за підтримки та допомоги Наді Оксенчук (начальник управління освіти м. Львова), Катерини Гороховської (завідуюча відділом освіти Франківського району м. Львова) та Романа Шияна (начальник Інституту підвищення кваліфікації), які провели короткі семінари.

65 учасників, які прибули з різних частин України, поділилися своїм досвідом та спільно шукали відповіді на складні й важливі педагогічні питання. Богдан Колос та Мірка Вербова-Онух мали нагоду зустрітися з журналістами телебачення та під час розмови наголосити на важливості уваги учителя не тільки до предметів навчання, але й до питань загального розвитку дітей і молоді, що не менш важливо.

Богдан Колос

СВІТОВА НАУКОВА РАДА

ДІЯЛЬНІСТЬ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ ПРИ СКУ

(липень – листопад 2006 р.)

Протягом звітного часу Світова Наукова Рада стала учасником двох важливих подій:

- наказом ректора від 10 жовтня 2006 р. в Національному університеті “Острозька академія” було засновано першу катедру історії української діаспори, діяльність якої підтримує СНР;
- у Львові відбулася Міжнародна ювілейна наукова конференція з нагоди 140-ліття народження Михайла Грушевського, коспонсором якої була СНР.

Крім того, закінчується підготовка видання з історії СНР при СКУ і видання чергового збірника “Наукових записок” Національного університету “Острозька академія” з матеріалами Другої міжнародної наукової конференції “Українська діаспора: проблеми дослідження”. Завершується й праця над збірником про наукові установи в діаспорі.

Третього грудня 2006 року в Нью-Йорку відбудеться ювілейна конференція з нагоди 140-ліття від дня народження Михайла Грушевського, яку влаштовує Світова Наукова Рада СКУ,

Українська Вільна Академія Наук у США, Українське Історичне Товариство, Наукове товариство ім. Шевченка в Америці та Українська Американська Асоціація Університетських Професорів.

ВІДКРИТТЯ ПЕРШОЇ КАТЕДРИ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ

12 жовтня в Національному університеті “Острозька академія” відбулася важлива подія – урочисте відкриття першої в Україні, а тому унікальної, катедри історії української діаспори, що стало закономірним продовженням проведеної інститутом роботи.

На фото: Відкриття катедри історії української діаспори (зліва направо): ректор університету І. Пасічник, голова СНР Л. Винар, директор інституту А. Атаманенко

Відкрив засідання ректор Національного університету “Острозька академія” проф. Ігор Пасічник, який оголосив наказ по Національному університету “Острозька академія” про створення катедри історії української діаспори. У вітальному слові він наголосив на важливості внеску в світову культуру та економіку українців, яких доля з різних причин змусила покинути батьківщину. Він підкреслив, що потрібно вивчати різні аспекти життя діаспори, особливо її інтелектуальний спадок в різних галузях науки та культури, й ознайомлювати з ним українську студентську молодь, яка незадовго стане інтелектуальною елітою України. Він побажав успіху її співробітникам та презентував кафедрі глибоко символічний подарунок – мистецьки виконане бурштинове зображення герба України.

Почесним завідувачем катедри та її почесним професором став президент Українського Історичного Товариства та Української Американської Асоціації Університетських Професорів, голова Світової Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців, голова Історичної Секції Української Вільної Академії Наук, почесний доктор Національного університету “Острозька академія” професор Любомир Винар. Він наголосив на унікальності катедри, яка створюється вперше не лише в Україні, але й в діаспорі, і створення якої розкриває нові можливості для поглиблення контактів і порозуміння українців у світі. Він зазначив, що в “Острозькій Академії” діяльністю Інституту дослідження діаспори вже закладено тверді основи для створення катедри. Проф. Л. Винар подякував ректорові, проф. І. Пасічнику, і директорці Інституту дослідження української діаспори, д-ру А. Атаманенко, за їхній внесок у розвиток університетських діаспорних студій в Україні і за реалізацію концепції катедри історії діаспори. Проф. Л. Винар підкреслив, що Світова Наукова Рада СКУ й інші наукові установи в діаспорі підтримують створення катедри і будуть допомагати її розвитку. На думку проф. Л. Винара, постання першої катедри історії української діаспори заслуговує також на повну підтримку української громадськості.

Завідувачем катедри історії української діаспори було призначено директора Інституту дослідження української діаспори Аллу Атаманенко, яка розповіла про плани діяльності катедри й висловила глибоке переконання, що реалізація через кафедру академічного напрямку діяльності Інституту дослідження української діаспори дасть можливість українській студентській молоді в «Острозькій академії» та інших університетах України розширити знання про значну інтелектуальну спадщину українців поза Україною. А. Атаманенко висловила сподівання, що до співпраці на кафедрі вдасться залучити провідних учених, які мають здобутки в галузі діаспорознавства, як з України, так і з діаспори. Вона також розповіла про найближчі плани – організацію у 2007 році науково-методичного семінару для професорського складу університетів України з питань викладання діаспорознавчих курсів.

Д-р Л. Винар виголосив привітання з нагоди створення катедри від імені Світової Наукової Ради СКУ, Президії та Історичної секції УВАН у США, Президії Українського Історичного Товариства і редакції журналу “Український Історик”, Президії Української Американської Асоціації Університетських Професорів, Наукового товариства ім. Шевченка в Європі.

Проректор «Острозької академії» проф. Василь Жуковський привітав створення катедри і висловив сподівання, що допомогти у її розвитку своїми порадами й лекціями зможуть провідні українські науковці Заходу, частина яких вже давно пов’язує свою діяльність з академією. Відкриття катедри історії української діаспори в Національному університеті “Острозька академія” також привітали гість академії професор Ярослав Малик, декан факультету іноземної філології Світлана Новоселецька, декан правничого факультету Віталій Ковальчук та інші присутні. Усі вони відзначили безперечну користь для української освіти відкриття першої катедри історії діаспори.

13 жовтня 2006 року відбулася інавгураційна доповідь почесного завідувача катедрою проф. Л. Винара на тему “Михайло Грушевський – видатний історик і організатор українського наукового життя: праця на еміграції”.

Проф. д-р Петро Кралюк,
проректор Національного університету
“Острозька академія”

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ З НАГОДИ 140-ЛІТТЯ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО У ЛЬВОВІ

4-6 жовтня у Львові відбулася урочиста ювілейна Академія з нагоди 140-их роковин від дня народження Михайла Грушевського, яка розпочалася покладанням квітів до його пам’ятника.

Робота Академії була сплянована на три дні. У львівському Будинку вчених відбулась ювілейна наукова сесія за участю провідних учених-істориків, грушевськознавців з України та зарубіжжя. Роботу сесії відкрила директор музею М. Грушевського у Львові п. Марія Магунь. У своєму вступному слові вона охарактеризувала

роботу музею по популяризації діяльності Михайла Грушевського в Україні.

На фото:Покладення квітів до пам’ятника М. Грушевського у Львові, 4 жовтня 2006 р.

Проф. Любомир Винар, голова Світової Наукової Ради при Світовому Конгресі Українців, професор Кентського державного університету, Українського Вільного Університету, Президент Українського Історичного Товариства й голова Історичної секції УВАН у США, подякував Музею Михайла Грушевського за працю, покладену на вивчення і популяризацію діяльності Великого Українця. За цю працю Українське Історичне Товариство нагородило п. Марію Магунь Почесною грамотою УІТ. У доповіді “Михайло Грушевський в історії України” Л. Винар детально розглянув питання багатогранної ролі М. Грушевського в розбудові української держави.

Професор Львівського національного університету ім. І. Франка д-р Леонід Зашкільняк виголосив доповідь “Михайло Грушевський і європейська історіографія поч. ХХ ст.”. У доповіді “Дослідження історії Львова в науковій спадщині Михайла Грушевського” директор Інституту українознавства НАН України ім. І. Крип’якевича дав аналізу надзвичайно плідного періоду у житті М. Грушевського і його зацікавлення історією Львова. Голова Наукового товариства ім. Шевченка д-р Олег Купчинський виголосив доповідь “Михайло Грушевський та НТШ”, у якій розкрив основні напрямки діяльності Великого Українця. Ігор Гирич, ст. науковий співробітник Інституту археографії та джерелознавства ім. Михайла Грушевського НАН України, розповів про взаємини Михайла Грушевського та Івана

Франка. Євген Пшеничний, доцент Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І. Франка, розповів про нове видання книги Любомира Винара “Михайло Грушевський і Наукове Товариство ім. Шевченка: 1892-1934”, у якому на основі нових архівних джерел та літератури було розкрито роллю М. Грушевського в діяльності НТШ.

На фото: Державний меморіальний музей Михайла Грушевського у Львові.

Наступного дня у будинку-музеї М. Грушевського відбулася ювілейна наукова конференція “Михайло Грушевський: історія та сучасність”, у якій взяли участь науковці Києва, Острога, Кременчука, Івано-Франківська, Дрогобича, Львова, Дніпропетровська. Прозвучали доповіді, в яких аналізувалися ранні роботи Михайла Грушевського, а також стан розвитку грушевськознавства на сьогодні.

На завершення ювілейного святкування для учасників конференції була проведена екскурсія “Львівські адреси Михайла Грушевського”.

Головний зберігач фондів Ольга Тернавська

ЗАКЛИК ДО УСТАНОВ У ДІЯСПОРІ

У 2002 р. в Національному університеті “Острозька академія” було засновано Інститут дослідження української діаспори з головним завданням вивчати різні аспекти діяльності українців поза Україною. У 2006 р. розвитком діяльності Інституту стало відкриття катедри історії української діаспори.

Звертаємося до українських наукових установ та громадських організацій, редакцій українських часописів і журналів надсилати до Інституту їхні видання на адресу:

*Інститут дослідження української діаспори,
Національний університет «Острозька академія»,
вул. Семінарська, 2, м.Острог, Рівненської обл.
35800 Україна*

Також бажано, щоб установи і організації подавали до інституту інформації про свою історію і сучасну діяльність. Розбудова бібліотечних фондів Інституту дослідження української діаспори і катедри історії української діаспори є винятково важливою, бо уможливорює дослідження життя та діяльності української громади за межами України.

За додатковою інформацією про діяльність інституту і катедри прошу звертатися до директора інституту і завідувач катедрою д-ра Алли Атаманенко за такими електронними адресами: diapora@uosa.uar.net або ataman@ostroh.uar.net.

Спільними силами підтримаємо розвиток систематичних наукових дослідів української діаспори!

Проф. Любомир Винар
Голова Світової Наукової Ради СКУ,
Почесний завідувач катедрою
історії української діаспори

КОМІСІЯ ЛЮДСЬКИХ ТА ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ

(Комісія у справах Польщі)

Акти вандалізму в Польщі

Нещодавно у польських містах Білий Бір та Бартошиці вчинено напади на дві українські школи (усього в Польщі зараз діє п'ять українських шкіл). Обурена українська громадськість, і не лише в Польщі, запитує: що це – хуліганство чи політична провокація?

Напередодні злочину в містечку Білий Бір (Західнопоморське воєводство) невідома особа потелефонувала до школи імені Тараса Шевченка з погрозами, що "станеться щось погане". А вночі, з 27 на 28 жовтня ц.р., було сплюндровано пам'ятник Тараса Шевченка: невідомі злочинці обмалювали пам'ятник фарбою та обписали його принизливими словами.

На фото: Пам'ятник Т. Шевченка у Білому Борі

На фото: спалена школа в Бартошицях

Якби цей злочин був поодиноким, можна було б віднести його до звичайного хуліганства. Але подія, яка трапилась після цього, приголомшила українську громаду. Наступної ночі, з 29 на 30 жовтня, скоєно злочин в українській початковій школі імені Лесі Українки у м. Бартошиці: зловмисники підпалили українську школу у протилежному куточку Польщі, у Бартошицях (схід Польщі). У ніч із неділі на понеділок злочинці вирвали ґрати і, потрапивши до школи через підвал, підпалили одну з класних кімнат. Вогонь знищив клас дощенту. Польські пожежники твердять про свідомий підпал, оцінюючи збитки в 20 тисяч злотих (приблизно 6,5 тисячі доларів).

У зв'язку з цим Головна управа Об'єднання українців у Польщі надіслала на ім'я міністра внутрішніх справ і адміністрації Польщі Людвіка Дорна звернення, в якому висловила глибоке обурення, вимагаючи від міністра особистого нагляду за розслідуванням цих вандалських вчинків.

Ольштинський відділ ОУП також виступив з гострим протестом проти свавілля вандалів із вимогою до органів державної і самоврядної влади з'ясувати ситуацію та протидіяти злочинам.

Нижче друкуємо лист ГУ ОУП до міністра внутрішніх справ і адміністрації Польщі Л. Дорна.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ У ПОЛЬЩІ – ZWIAZEK UKRAINCOW W POLSCE

Warszawa, 30 pazdziernika 2006 r.

L.dz. 508/06

Pan Ludwik Dorn

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

Panie Ministrze,

W związku z występującymi przypadkami bezprecedensowych ataków na obiekty szkolne społeczności ukraińskiej w Polsce Zarząd Główny Związku Ukraińców w Polsce zwraca się o podjęcie pilnej interwencji ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Nasz głęboki niepokój budzą następujące wydarzenia:

– prawdopodobnie w nocy z 29 na 30 października doszło do podpalenia budynku

Zespołu Szkół z Ukraińskim Językiem Nauczania w Bartoszycach w woj. warmińsko-mazurskim;

– prawdopodobnie w nocy z 27 na 28 października doszło do profanacji pomnika Tarasa Szewczenki zlokalizowanego w pobliżu internatu Zespołu Szkół im. Tarasa Szewczenki w Białym Borze w woj. zachodniopomorskim. Jednocześnie personel ww. placówki odebrał w dniu 23.10. o godz. 13:42 telefon z pogrozkami.

W związku z faktem, że tego typu zdarzenia wywołały ogromne zaniepokojenie całej społeczności ukraińskiej w Polsce, prosimy o osobisty nadzór ze strony Pana Ministra nad dochodzeniami w w/w sprawach.

Z wyrazami szacunku

Piotr Tyma, Prezes Związku

Польський міністр внутрішніх справ зобов'язав поліцію виявити особливу пильність у цих двох випадках. Результати слідства незабаром повинні бути відомі.

До вищезгаданого додамо коротку інформацію і про сумну подію, яка теж сталася у Польщі, але дещо раніше.

На фото: Церква в Команчи

3 вересня 2006 р. на Лемківщині, в селі Команча невідомі спалили українську дерев'яну церкву Покрови Пресвятої Богородиці 19 століття. Згоріло все облаштування, старі церковні книги з 1638-1793 рр. Після пожежі залишилась біля церкви тільки дзвіниця.

БЕЛЬГІЯ

Урочисте святкування 40-ліття Франкополя в Бельгії

На відзначення 40-ліття Франкополя, яке відбулося в суботу, 30 вересня 2006 р., прибуло велике число громадян Бельгії і сусідніх країн - Німеччини, Голландії та Франції. Зокрема завітали на Франкополе видатні гості з Посольства України в Бельгії і Евросоюзі: новий Посол Ярослав Коваль, Роман Шпек, Посол до ЕС, з дружиною; Михайло Оснач, заступник глави місії до НАТО, з дружиною; радники посольств з дружинами - С. Мішустін, В. Матійчук, Філіпчук та віце-консул Д. Васильєв. Дещо згодом прибув на святкування Владика УАПЦ з Англії - Кир Петро, Екзарх на Західню Європу.

Програма святкувань розпочалась традиційним привітанням хлібом-сіллям нового Посла України до Бельгії Ярослава Ковалю. Представник міста Ставельо, Жан-Поль Обіне, привітав українську громаду від управи міста.

Відтак святкова громада вирушила до площі, де знаходиться скеля-монумент з хрестом, на відкриття пам'ятної таблиці українцям, що загинули в боротьбі за волю України. Петро Осмальський, член управи Франкополя, коротко розповів історію скелі, що є частиною історії Франкополя, а обидва Посли відкрили пам'ятну таблицю та як знак пошани до загиблих поклали квіти. Після спільного молебню, який відслужили отці УГКЦ

Олег Зимак, Мар'ян Стецишин, Григорій Хома, Іван Гуня (з Зарваниці) та отець Віталій Дерев'янка (УАПЦ), хрест та пам'ятну таблицю було посвячено. Присутні відспівали „Боже Великий”, після чого під звуки пісні „Чуєш, брате мій”, біля пам'ятника було посипано землю, яку привезли музиканти з України. Під кінець, музичний гурт „Дармограй” з Вінниці заграє „Козацький марш”.

Чергова урочистість відбулася біля пам'ятника Івану Франку на честь 150-ліття від

народження та 90-ліття його смерті. Присутні відспівали „Не пора, не пора”, а Посли поклали до пам'ятника квіти. Радник Посольства Віталій Матійчук виголосив чудову промову про життя великого сина України, а Тарас Мовчан продеклямував вірш на честь поета. Загальним співом “О Україно, о любя ненько” було закінчено цю частину святкувань.

Після короткої перерви в залі Франкополя розпочався святковий концерт, перша частина якого, академічна, була присвячена 40-літтю Франкополя, при чому відзначено також 65-ту річницю Акту 30 Червня 1941 року (Відновлення Державности) та 15-ліття Незалежності України. Посол України Ярослав Коваль виступив з промовою про незалежність України, а ініціатор придбання Франкополя та довголітній заступник голови ВВЦ, магістер Омелян Коваль, голова ГРУГОБ, розповів про 40-літню історію Франкополя. Промови були також скорочено

перекладені Ігорем Хохоляком та Ганею Раделицькою на французьку та флямандську мови. Ведуча, Оксана Пачеха, прочитала звернення управи Франкополя з подякою усім батькам та матерям, які доклали великих зусиль до перебудови старої ферми на сучасне Франкополе. У цій частині програми з повстанськими піснями виступив музичний гурт „Дармограй”.

На святкування прийшли привітання від голови Проводу ОУН Андрія Гайдамахи та голови Центральної Управи СУМ Миросі Підгірної, які раніше часто перебували на сумівських таборах на Франкополі в ролі виховників.

Друга частина концерту була розважальною: під керівництвом Люби Процикевич співали й танцювали наймолодші сумівці (акомпанемент – Міра й Ігор Хохоляк), а брат і сестра Максим та Юлія Михайлюк заграли

чудові українські мелодії на скрипці та сопілці, після чого гурт „Дармограй” продовжив веселий концерт аж до його закінчення українським національним славнем.

Після концерту для всіх присутніх відбулося гостинне прийняття. Кухар Посольства, Віталій Авдієнко, приготував смачні теплі перекуси, які з приємністю оцінили всі присутні. Члени СУМ та ТУБ, зі свого боку, на догоду всім учасникам зайнялися шашликом. Святкування продовжувалося забавою аж до пізньої ночі.

Крім цього, було висвітлено знімки із сумівських таборів та інших подій на Франкополі за минулі 40 років. Присутнім було приємно побачити себе та своїх товаришів на 40 років молодшими, а тому було чути вигуки здивування і радості від побаченого.

Управа Франкополя виносить щире подяку всім, хто допоміг відсвяткувати цей ювілей, і в першу чергу членам Спілки Української Молоді і Товариства Українців Бельгії, а також жінкам Об'єднання Українок Бельгії, які своєю працею в підготовці до свята дали доказ глибокого розуміння громадського обов'язку щодо суспільних надбань і виховання української молоді. На велику вдячність заслуговує голова управи Франкополя, Богдан Качмарський, який долав великі труднощі, щоб гідно і на високому рівні відсвяткувати цю дату.

Марійка Карпа
Секретар управи УКВЦ Франкополе

РОСІЯ

***У КНИЗІ "УБІЄННИМ СИНАМ УКРАЇНИ.
САНДАРМОХ" ВПЕРШЕ ОПРИЛЮДНЕНО
ПРІЗВИЩА УКРАЇНЦІВ, РОЗСТРІЛЯНИХ У
КАРЕЛЬСЬКОМУ УРОЧИЩІ У 1937-1938 РР.***

Нещодавно в Бібліотеці української літератури в Москві було презентовано друге видання книги "Убієнним синам України. Сандармох". На сторінках історичного дослідження, виданого в Петрозаводську, вперше оприлюднено прізвища українців, які були розстріляні в урочищі Сандармох Медвежегорського району у Карелії (Росія) у 1937-1938 рр. Як повідомляє власний

кореспондент УКРІНФОРМу в РФ, тут також представлено матеріали про хід спорудження пам'ятника загиблим.

Передмову до книги написав Президент України Віктор Ющенко. У нього з цими подіями пов'язані особисті переживання – на будівництві Біломорканалу працював і його батько – Андрій Ющенко.

"Карельська земля приречена назавжди стати пантеоном розстріляного українського Відродження. Кров'ю невинно вбитих геніїв нашого народу написана одна з найчорніших сторінок історії України. Ця історія завжди має бути перед нашими очима як спогад і пересторога для майбутніх поколінь", – йдеться у передмові.

Масова кампанія репресій проти мільйонів радянських людей розпочалася 2 липня 1937 року після ухвалення Політбюро ЦК постанови П51/94 "...раз і назавжди позбавитись неблагонадійних і соціально небезпечних громадян". За особистою директивою наркома внутрішніх справ Єжова, начальник Соловецької тюрми особливого призначення мав репресувати 1200 осіб. До ув'язнених "соловецького етапу" потрапили й 165 українців.

Свій останній притулок у карельському урочищі Сандармох знайшли відомі діячі української культури Лесь Курбас, Микола Зеров, Валер'ян Підмогильний, Михайло Куліш, Євген Плужник та багато інших. За словами авторки презентованої книги, Лариси Скрипникової, голови Карельського республіканського товариства української культури "Калина", у виданні вміщено прізвища майже 70 загиблих українців, інформація про ще 37 осіб надійшла із архіву Санкт-Петербурга кілька днів тому.

Уперше всіх страчених в урочищі Сандармох було належно вшановано в жовтні 1997 року, коли на місці масового розстрілу було відкрито Меморіал. 5 серпня 2005 року, в День пам'яті жертв сталінських репресій, на місці розстрілу 139 українців було офіційно відкрито гранітний Козацький Хрест "Убієнним синам України". Крім нього, на лісовій галявині встановлено й російський православний та польський католицький хрести, меморіальний мусульманський знак і єврейський камінь.

Пам'ятник, що важить 20 тонн, споруджено виключно за пожертви (20 тисяч доларів) окремих громадян та товариств української культури України, Росії, США та Канади.

Трагедія Сандармоху – це злочин не лише проти України, це злочин проти людства. Тут поховано тисячі ненаписаних творів, непоставлених п'єс, незроблених відкриттів. Безжально видерто цілі сторінки української і світової історії...

У презентації книги про ці страшні події взяли участь член Ради Федерації Федеральних Зборів РФ, голова Рад Об'єднання українців Росії та ФНКА українців Росії Василь Дума, за сприяння якого видано книгу, радник Посольства України в Російській Федерації Ольга Дарибогова, директор Бібліотеки української літератури в Москві Валентина Слюсарчук, в.о. головного редактора

часопису «Український огляд» Віталій Крикуненко, керівники українських організацій Росії, що прибули на Всеросійський фестиваль-конкурс українських хороших колективів імені О.Кошиця.

На фото (зліва направо): Василь Дума та Лариса Скрипникова під час презентації книги

Ігор Соловей
УКРІНФОРМ

У КАЗАНІ УРОЧИСТО ВІДКРИТО МЕМОРІАЛЬНУ ДОШКУ МИХАЙЛУ ГРУШЕВСЬКОМУ

16 вересня у м. Казань, столиці Татарстану, відбулася урочиста церемонія відкриття меморіальної дошки видатному державному та політичному діячу України, вченому-історику, академіку Михайлу Грушевському.

На фото: Біля меморіальної дошки (зліва направо): Євген Савенко, Найля Спарта, Махмуд Гасимов, Олег Дьомін, Равіль Муратов, Тимур Акулов, Юрій Кононенко

Дошку встановлено за ініціативою української громади згідно з постановою Кабінету Міністрів Республіки Татарстан №190 від 17 квітня 2006 р. „Про встановлення меморіальної дошки на будинку №15/25 на вул. Кремлівській в місті Казані”. Текст на дошці – татарською, російською та українською мовами.

Меморіальну дошку виготовлено за сприяння члена Ради Федерації Федеральних Зборів РФ, голови рад Об'єднання українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії Василя Думи та професора Манітобського університету Ореста Цапа (Вінніпег, Канада). Автор меморіальної дошки – казанський скульптор Махмут Гасимов.

Під час церемонії відкриття виступили перший заступник Прем'єр-міністра Республіки Татарстан Равіль Муратов, Надзвичайний і Повноважний Посол України в Російській Федерації Олег Дьомін, заступник голови Об'єднання українців Росії, завідувач відділу російської україніки Бібліотеки української літератури в Москві Юрій Кононенко, професор Київського національного університету імені Т. Шевченка Володимир Сергійчук, голова Нижнекамської національно-культурної автономії «Українське товариство «Вербиченька» Євген Савенко, власниця готелю «Джузеппе» Наїля Спарта, вчені, діячі культури, представники громадськості.

Після церемонії Олег Дьомін зустрівся з керівниками українських організацій російського Поволжя Республік Башкортостан, Марій-Ел, Татарстан, та Нижегородської, Саратовської і Ульяновської областей. У цей час було також проведено наукову конференцію «Михайло Грушевський. Його постать в українській та світовій історії». У заходах взяли участь директор департаменту зовнішніх зв'язків Президента Республіки Татарстан Тимур Акулов, начальник відділу обліку, охорони і пропаганди пам'яток історії та культури Міністерства культури Татарстану Ігор Нестеренко, перший заступник керівника виконкому Нижнекамського муніципального району Руслан Зайнетдінов, голова правління Асоціації національно-культурних організацій республіки Сагіт Джаксимаєв, директор Центру гуманітарної співпраці з українською діаспорою Ніжинського державного університету імені М. Гоголя кандидат філологічних наук Станіслав Пономаревський, українські дипломати Михайло Тульський та Андрій Чесноков, генеральний директор Культурного центру України в Москві доктор історичних наук Володимир Мельниченко.

Експонувалась виставка творів Михайла Грушевського та літератури про нього,

підготовлена Бібліотекою української літератури в Москві, відбувся концерт художніх колективів українських громад Казані, Набережних Челнів, Нижнекамська, Димитровграда Нижнього Новгорода та Уфи. Для гостей міста було проведено екскурсію «Казань українська».

Це вже друга в Росії меморіальна дошка Михайлові Грушевському. У 2003 році пам'ятний знак було встановлено на будинку №2/3 на вул. Погодинській у Москві, де в 1930-х роках мешкав М.С. Грушевський.

З історії перебування М. Грушевського в Казані

На початку Першої світової війни Михайло Грушевський, професор руської історії Львівського університету і активний громадський діяч, залишивши Австро-Угорську імперію, приїхав до Києва, де був заарештований жандармами Російської імперії. Після Лук'янівської в'язниці, як «пропагандиста українського сепаратизма и видного деятеля Украинской национально-демократической партии», його було відправлено у заслання до Симбірська. За клопотанням видатного російського філолога Олексія Шахматова, Грушевський отримав дозвіл виїхати з провінційного Симбірська до університетської Казані, де була можливість продовжувати наукову працю. У вересні 1915 року М.С. Грушевський з родиною (дружиною Марією Сільвестрівною та донькою Катериною) оселився в Казані на вул. Воскресенській у мебльованих номерах готелю «Франція» (нині вул. Кремлівська, 15/25, готель «Джузеппе»). М. Грушевський жив у Казані в кількох помешканнях, але до наших часів зберігся лише цей будинок (зараз це власність родини Спарта). Прожив Грушевський у Казані до вересня 1916 року. Далі, пославшись на стан здоров'я (збереглося медичне свідоцтво, підписане професором медицини Казанського університету Олексієм Казем-Беком), та завдяки піклуванню професора Давида Грімма, Михайло Сергійович звернувся до Міністерства юстиції з проханням дозволити йому переїхати до Москви.

До цього часу казанський період у житті Грушевського згадувався лише побіжно і не був досліджений належним чином. На початку 2004 року Євген Савенко віднайшов у Національному

архіві Республіки Татарстан документи про перебування Михайла Грушевського в Казані.

Василь Дума надіслав Президенту Республіки Татарстан Мінтімеру Шаймієву листа-подяки за сприяння у встановленні меморіальної

дошки та багаторічну підтримку діяльності українських організацій Татарстану.

Юрій Мороз

Об'єднана прес-служба Федеральної національно-культурної автономії українців Росії, Об'єднання українців Росії та Бібліотеки української літератури в Москві

ГРЕЦІЯ

ПЕРШИЙ ФОРУМ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ ЄВРОПИ В ГРЕЦІЇ

З 1 до 11 вересня 2006 р. у Греції, на острові Евія (м. Еретрія), відбувся Перший форум української діаспори. Робота форуму була організована Товариством української діаспори в Греції „Українсько-грецька думка” за співпраці з Українською Радою Миру та Європейським Конгресом Українців. На це свято до Греції завітали українці з різних куточків Європи – з Угорщини, Польщі, Румунії, Болгарії, Франції, Македонії, Боснії та України. Святкове відкриття форуму відвідав радник посла з політичних питань Тарас Малишевський.

Метою форуму було представлення української культури на грецькій землі, збереження історичної пам'яті, ознайомлення з життям автохтонного українського населення в європейських країнах, аналіз ситуації в сучасній Україні та її ставлення до великої української діаспори. Головним завданням було згуртування українців Європи та в майбутньому – світового українства. Учасники форуму активно обговорювали сучасну ситуацію в Україні, вели дискусії на історичні теми та обмінювалися новинами зі своїх держав. Окремою темою кожного дня були історичні бесіди на актуальні теми сьогодення в контексті української діаспори. З цією метою Товариство „Українсько-грецька думка” запросило на форум завідуючого відділом новітньої історії та політики Інституту історії України НАНУ доктора історичних наук Георгія Касьянова та завідуючого відділом всесвітньої історії і міжнародних відносин цього ж інституту доктора історичних наук, професора, заслуженого діяча науки і техніки України Степана

Віднянського. Активну участь у бесідах брав також голова Товариства „Україна – Світ” Іван Драч. Приємно, що на всі хвилюючі українство питання присутні науковці намагалися дати вичерпні відповіді та проаналізувати ситуацію.

Посидання тематичних бесід з відпочинком, ознайомлення з історичними місцями та археологічними пам'ятками Греції, з місцевими звичаями та традиціями зробили перебування учасників на острові насиченим та цікавим. Учасники форуму відвідали Посольство

України в Греції та поклали квіти до пам'ятника Тарасу Шевченку, де прозвучали український гімн „Ще не вмерла Україна”, „Червона калина” та „Рече та стогне Дніпр широкий”. Щемливі теплі почуття об'єднали всіх присутніх, що згуртувалися навколо пам'ятника, в одну дружню сім'ю. Знайомство з Афінами продовжилось у історичному районі - Плаці. Всі бажаючі мали змогу доторкнутися до шедевру древньої Греції – Акрополя, відвідати національні музеї та походити древніми вуличками міста.

Перший форум української діаспори Європи завершився святковим концертом, на який прямо з лєтовища прибув Посол України в Греції Валерій Цибух з дружиною. Українські запальні танці й пісні в оригінальному виконанні викликали щире захоплення у присутніх. Особливо яскравими були виступи українського

молодіжного ансамблю з Угорщини, зведеного хору українців Європи та грецьких українців.

І вже зараз є думка, що такі форуми повинні проводитись щорічно – в ім'я об'єднання українців усього світу та розбудови нашої єдиної для всіх Батьківщини – України.

XVII СВІТОВИЙ КОНГРЕС СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

27-29 жовтня 2006 р. в Українському Культурному Центрі м. Торонто, Канада, відбувся XVII Світовий Конгрес СУМ. У ньому взяли участь 65 делегатів, що представляли членство із США, Канади, Великої Британії, Австралії, України, Естонії, Німеччини та Бельгії. Не змогли прибути делегати з Аргентини і Франції.

Конгрес проходив під гаслом:

“ДЕ ЖИВЕ СУМ – НАДІЯ Є!”

Голова СУ СУМ подруга Мирослава Підгірна о 10:00 ранку офіційно відкрила XVII Світовий Конгрес і привітала делегатів. Розпочався Конгрес молитвою, яку провадив отець Ігор Панчишин з Українського Католицького Собору Покрови Пресвятої Богородиці.

Делегати Конгресу хвилиною мовчання вшанували пам'ять усіх сумівців, які впродовж останніх 5 років відійшли у вічність (серед них О. Калинник, С. Стецько, В. Леник, К. Василик і М. Гринюк).

Конгресом керувала Президія в такому складі: Євген Чолій (Канада) – предсідник, Христя Верещак (США) – заступник предсідника, Вадим Карп'як (Україна) – секретар, Мирослав Баран (Канада) – секретар.

Під час Конгресу працювали наступні комісії: мандатно-верифікаційна, статутова, виховна, організаційна, фінансово-бюджетова, видавнича та СУМнет, номінаційна, резолюційна.

Про діяльність Світової Управи СУМ упродовж 5 років звітувала голова СУ СУМ подруга Мирослава Підгірна. Її доповнили: др. Володимир Шляхетко (фінансовий звіт), подр. Нєля Лаврінєнко (звіт про проведення VII Світового Злету). Учасники Конгресу також заслухали звіт Світової Контрольної Комісії, який представив голова др. Володимир Карпинєць (Велика Британія), та звіт Світового Товариського Суду, який подав голова др. Євген Чолій.

Перший день Конгресу ознаменувався поповненням сумівської родини. Одноголосним рішенням делегатів до складу світової структури Спільки було прийнято нещодавно утворєну Спільку Української Молоді в Естонії. Після всіх урочистостей, пов'язаних з цією радісною подією, розпочалася традиційна на Конгресі робота, що полягала у праці в комісіях, заслуховуванні звітів, нарадах та дискусіях.

На закінчення першого дня нарад делегати взяли участь у товариській зустрічі, яка була організована місцевим осередком СУМ.

Упродовж наступного дня, 28 жовтня, делегати мали можливість продовжити працю в комісіях і провести дискусії з усіх напрямків діяльності Спільки. Звіти комісій були представлені на пленарних сєсіях. Проаналізувавши та обговоривши напрямки діяльності, Конгрес прийняв ряд резолюцій, постанов і напрямних праці на наступні 5 років.

Увечері в Українському Культурному Центрі відбувся святочний бенкет за участю близько 450 гостей. Урочисто відкрив бенкет сумівським та національними гімнами хор юнацтва осередків

СУМ Південного Онтарію та оркестр «Батурин» осередку СУМ ім. ген.-хорунжого Романа Шухевича-Чупринки у Торонто.

Привітальне слово до гостей проголосила голова Крайової Управи СУМ в Канаді подруга Ірина Єндрієвська. Митрофорний Протоієрей Української Православної Церкви в Канаді о. Юрій Гнатів провів спільну молитву.

Гостей та делегатів привітав Посол України в Канаді доктор Ігор Осташ, який зачитав привітання учасникам Конгресу від президента України Віктора Ющенка.

З привітальним словом виступив перший заступник президента Світового Конгресу Українців друг Євген Чолій.

Голова Союзу Українських Організацій Австралії, колишній голова Крайової Управи СУМ у Австралії друг Стефан Романів у головному слові до учасників Конгресу і гостей бенкету наголосив на важливості виховання молоді на християнсько-ідеалістичних засадах.

Святкового настрою всім гостям додав відео репортаж з VII Світового злету дружинників СУМ, що відбувся 13-24 серпня 2006 року в Україні.

Закінчився Бенкет урочистим наданням ступенів за визначний внесок на світовому та крайових рівнях таким подругам і друзям:

IV-й ступінь Міжнародника – друг Юліян Куляс (США);

IV-й ступінь Культурника – подруга Марійка Шушняк (Австралія);

IV-й ступінь Суспільника – подруга Христя Верещак (США), друг Левко Вілич (Німеччина), друг Богдан Гаргай (США), друг Тарас Дрозд (США), друг Стефан Журавський (США), друг Роман Козіцький (США), подруга Геня Кузьмович-Блага (США), друг Петро Липа (Німеччина), друг Іван Павлик (США), друг Михайло Савків (США), друг Павло Сенів (Австралія), друг Маркіян Швець (Канада);

IV-й ступінь Виховника – подруга Соня Б'єнь (Канада), подруга Одарка Брецько (Австралія), друг Григорій Головка (США), друг Антін Доманчук (Канада), подруга Тетяна Захаряк (Австралія), подруга Марійка Козіцька (США), друг Орест Козіцький (США), друг Гарі Несмашний (Канада), подруга Ярослава Філь

(Німеччина), друг Володимир Шляхетко (Велика Британія), подруга Ірка Шуст (Канада) .

Під час Бенкету Світова Управа Спілки Української Молоді відзначила провідних суспільно-громадських діячів – членів СУМ, надавши їм такі звання:

Дружинника-витязя I-го відзначення: Аскольду Лозинському, Андрію Гайдамасі, Стефану Романіву, Євгену Чолію;

Дружинника-витязя II-го відзначення: Ярославу Думі.

Святковий бенкет завершився молитвою, яку провадив о. Йосиф Жила з Українського Католицького Собору Покрови Пресвятої Богородиці, капелян осередку СУМ Етобіко. Ведучою святкового вечора була подруга Маріянна Кекіс, член осередку СУМ Етобіко.

Наступний день роботи, неділю, 29 жовтня, делегати розпочали Святою Літургією в соборі Покрови Пресвятої Богородиці. Особливо тепло делегатів СУМ привітав отець Йосиф Жила, що відправив Святу Літургію.

Після представлення і схвалення резолюцій XVII Світовий Конгрес обрав світові органи СУМ на 2006-2011 рр.

СВІТОВА УПРАВА СУМ

Голова	подр. Мирослава Підгірна
I-ий заступник	др. Стефан Романів
II-ий заступник	др. Володимир Шляхетко
Генеральний Секретар	подр. Неля Лаврінєнко
Скарбник	подр. Галина Головка
Голова Виховної Ради	подр. Ірина Єндрієвська
Референт СУМнету	др. Андрій Бігун
Видавничий Референт	подр. Віра Гайдамаха

XVII Конгрес СУМ пройшов у діловій та дружній атмосфері на тлі його ідеальної організації та підготовки, за що належить висловити щиросердечну подяку осередкам СУМ Південного Онтарію – Етобіко, Гамільтон, Міссіссага і Торонто.

145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250

E-MAIL: congress@look.ca, INTERNET: ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA • TEL. (212) 254-2260 • FAX (212) 979-1011 • E-MAIL: askold@verizon.net

The **Ukrainian World Congress** is an umbrella organization that coordinates and represents all Ukrainian organizations in the Diaspora. Its aims and objectives include:

- To coordinate the activities of its member organizations according to UWC constitution and by-laws;
- To preserve the Ukrainian national identity, language, and cultural heritage wherever Ukrainians reside in the world;
- To assist the Ukrainian people in their nation-building;
- To safeguard Ukrainian people against the actions and slanderous, self-serving special interest groups.

For many years the UWC has operated on the good will of people of Ukrainian origin, citizens of western democratic countries. Annually the Congress requires half a million dollars to meet all its obligations. Our member organizations provide a portion of the funds in the form of dues, however, we cannot do without donations from individual Ukrainians who value the work of the Congress. We require your immediate financial support in order to fulfil the necessary agenda of the UKRAINIAN WORLD CONGRESS.

THANK YOU FOR YOUR SUPPORT

Askold Lozynskyj, President

Victor Pedenko, Secretary General

.....

YOUR WILL: THE GIFT THAT GOES ON GIVING

- For the protection of everyone you love you should make a will immediately.
- As many as seven out of ten people do not have a will with specific instructions on how your life savings are to be distributed.
- The State will make the distribution according to law which may not correspond to your wishes. If you have no heirs the public trustee will take your estate into general revenues.
- Consider a gift to the Ukrainian World Foundation. The principal gift will be preserved and the earnings will be donated "For Ages Unto Ages" in your name.

TRULY THE GIFT THAT GOES ON GIVING

Olga Danylak, Treasurer

Bohdan Fedorak, Financial Secretary

Please detach and send in with your donation.

Dear Canadian Donors! Please be advised that, in accordance with Canada's Privacy Act, only those donors who have provided their written consent will have their names published in our next issue.

I, _____ give my consent.

(signature)

Thank You!

\$25.00 _____ \$50.00 _____ \$100.00 _____ \$150.00 _____ Other \$ _____

Name: _____

Address: _____

_____ Tel.: _____

Canadian Donors: please make cheques payable to the **UKRAINIAN WORLD FOUNDATION** with a notation that this donation is **for UWC**. **Other countries Donors:** please make cheques payable to the **UKRAINIAN WORLD CONGRESS**.

Please mail your cheques to:

Ukrainian World Congress, 145 Evans Avenue, #207, Toronto, ON, M8Z 5X8, CANADA

145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250

E-MAIL: congress@look.ca, INTERNET: ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA • TEL. (212) 254-2260 • FAX (212) 979-1011 • E-MAIL: askold@verizon.net

Світовий Конгрес Українців – це найвища міжкrajова координаційна громадська надбудова, яка репрезентує всю діаспору і координує її діяльність.

Метою і завданням діяльності СКУ є:

- збереження української національної ідентичності, мови, культури і традицій українського народу;
- координація праці складових організацій згідно з постановами і статутом СКУ;
- всяка можлива допомога українському народу в розбудові держави;
- захист правдивої історії України та доброго імені українців від наклепів ворогів і недругів українського народу.

Упродовж свого існування СКУ успішно справляється з завданнями завдяки підтримці української діаспори, а особливо громадян західних демократичних держав. Для виконання всієї запланованої роботи річний бюджет СКУ повинен нараховувати не менше \$500,000. Частину фондів (членські вкладки) забезпечують наші організації, члени СКУ, однак більшу частину ресурсів становлять пожертви українців, які розуміють важливість поставлених завдань і цінують працю Світового Конгресу Українців.

Тож закликаємо Всіх, хто не байдужий до долі України і всесвітнього українства, виявити свою жертвність для виконання Світовим Конгресом Українців завдань, поставлених перед ним українською громадою.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ВАШУ ПІДТРИМКУ!

Аскольд Лозинський, Президент

Віктор Педенко, Генеральний Секретар

.....

ВАШ ЗАПОВІТ – ЦЕ ЖИВИЙ ДАР

- Для забезпечення Ваших найближчих Ви повинні зробити заповіт уже сьогодні.
- Приблизно сім чоловік із десяти не мають складеного заповіту із специфічними інструкціями, як розпоряджатися своїми заощадженнями.
- Якщо такого заповіту немає і Ви не маєте спадкоємців, то Уряд, згідно з законом, сам розпоряджається Вашим майном, що може не відповідати Вашому бажанню.
- Коли будете складати заповіт, просимо мати на увазі нашу найвищу організаційну надбудову та її Світову Фундацію. Ваша жертва буде збережена як залізний фонд, відсотки йтимуть на діяльність СКУ, а Ваше ім'я як доброта буде увіковічене, бо

ВАШ ДАР ЖИТИМЕ ВІЧНО!

Оля Даниляк, Скарбник

Богдан Федорак, Фінансовий Референт

Відріжте цю частину і перешліть нам з Вашою пожертвою.

Шановні Жертводавці з Канади! Повідомляємо Вас, що в наступному Бюлетені СКУ, згідно з Canada Privacy Act, друкуватимемо прізвища тільки тих жертводавців, які дадуть на це свій дозвіл.

Я, _____ даю свій дозвіл

Ім'я, прізвище

Дякуємо!

\$25.00 ____ \$50.00 ____ \$100.00 ____ \$150.00 ____ Other \$ ____

Name: _____

Address: _____

Tel.: _____

Для отримання посвідки на звільнення від податків просимо жертводавців з Канади виписувати чеки на **UKRAINIAN WORLD FOUNDATION** з допискою **"for UWC"**.

Жертводавців з інших країн та тих, хто не потребує посвідки, – просимо виписувати чеки на **UKRAINIAN WORLD CONGRESS**.

Чеки просимо висилати на адресу: Ukrainian World Congress, 145 Evans Avenue, #207, Toronto, ON, M8Z 5X8, CANADA